

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Duplex effectus, finesq[ue] præcipui Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

ma huius Sacramenti indicat. Est. n. CONFIRMATIO unctio, qua Episcopus in modum crucis baptizati frontem chrismate ex oleo & balsamo confectio, & benedictio in ungit, dicens: *signote signo crucis, & consigno te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus S. Amen.* Quorum verborum, & externorum signorum virtute, stupendos in anima producit effectus. communicat. n. inuisibiliter plenitudinem & abundantiam Spiritus S. qui in die Pentecostes visibiliter fuit datus Apostolis; & postea per Apostolorum manuum impositionem baptizatis dabatur. Quae impositio manuum, ut Concilium Florentinum declarat, multique SS. Patres affirmant, idem erat quod Confirmatio. Nunc autem inuisibiliter datur, ut baptizati inuisibili Spiritus S. praesentia, gratiaeque eius abundantia, quam Sancti septiformem appellant, ad Christiani hominis perfectionem propriam perueniant; consequentes excellentiam & perfectionem septem Spiritus S. donorum, septemque virtutum, quae veluti capita sunt reliquarum. Quamobrem S. Clemens Papa quod a Magistro suo S. Petro audiuerat, *absque huius* (inquit) *Sacramenti unctione perfectus esse Christianus nequaquam poterit, neque se ad habere inter perfectos.* Quemadmodum. n. vota, quae in Religione eduntur, religiosum in statu perfectionis constituunt: non quod statim perfectus ille sit; sed quod ipse status cum addicit ac dedicat, ut perfectus esse contendat: & ipsa religiosae vocationis gratia eum iuuat, ut talis euadat, ut suo loco videbimus: Ita Confirmatio Baptizatos constituit in statu perfectorum Christianorum: non quod statim sint tales; sed quod eos destinet ad perfectionem Christianam procurandam: quam Christus D. N. discipulis suis commendauit, dans illis speciale, & copiosissimam gratiam ad eam perfectionem obtinendam. iuxta illud Apostoli: *Deus est qui confirmat nos vobiscum in Christo: & qui unxit nos, & signauit, deditque pignus Spiritus in cordibus nostris.* quasi diceret: Deus nos confirmat, spiritumque illum communicat, quem Dauid *principalem* appellat: ut firmi in rebus obsequij ipsius maneamus. ille nos ungit *unctione, qua docet nos de omnibus*; repletque omni gaudio, ut ei perfecte seruiamus. Ille obsignat nos, accipiens in suos; imprimens animae characterem, & signum Sacramenti; cordi vero ipsum amoris signaculum: datque pignus spiritus, ipsum videlicet Spiritum S. quasi nos certos & securos reddat, quod nostra peccata remittet, necessitates reparabit, orationes exaudiet; eritque noster pater, protector, & in tentationibus propugnator; paedagogus noster, Magister, & auxiliator, ad optatam perfectionem, & gloriae coronam, quam speramus, obtinendam.

§. 1. *Duplex effectus finisque, praecipui Confirmationis.*

PIGNORA haec & thesauri gratia, quae in Sacramento Confirmationis communicantur, in duos illos praecipuos fines ordinantur, quos in sinuatum. Primus scilicet iusti in sanctitate crescant, quam per Baptismum acceperunt: perueniantque ad eam Christianae perfectionis sublimitatem, ad quam vere sunt

Confirmati-
onis essentia.

Act 8. 17. &
c. 9. 6.

S. Thom. 3.

p. q. 72. a. 2.

ad 1.

Suarez ibi.

disp. 33. sect.

+ Epist. 4. ad

Julianum &

Julian. 3.

Confirma-
tio ad perfe-
ctionem im-
pellit.

a 2. Cor. 1. 21

b Ps. 50. 14

c 1. Jo. 2. 27.

vocati. Quemadmodum enim infans statim, atque in esse naturali est conceptus, virtutem accipit sensum crescendi, & augendi vsque ad perfectum viri statum: Ita, ait S. Thomas, qui per Baptismum in supernaturali esse est regeneratus, specialem gratiam & virtutem accipit in Confirmatione, ad proficiendum & progrediendum vsque ad perfectum Christiani statum. Et quemadmodum corporum accretio non solum fit naturalibus animæ facultatibus; sed auxilio etiam spirituum vitalium, qui facultatibus ipsis, ad suas actiones exercendas sunt vsui: Ita propria huius Sacramenti gratia non solum virtutes includit, donaque supernaturalia, que in ipsis iustis permanent; sed abundantiam etiam illustrationum, & inspirationum Spiritus Sancti, quibus eos adiuuat, fouetque in exercitatione bonorum operum: vt crescant in perfectione Christiana eo modo, quem subiiciemus.

ALTER Sacramenti huius gloriosissimus finis est, nos adiuuare in militum officio & munere, armis suis nos muniens, aduersus hostes visibiles & inuisibiles Catholicæ fidei, & perfectionis Christianæ. Et quoniam huiusmodi pugna statim incipit post Baptismum susceptum: ideo olim ex Apostolorum traditione (quemadmodum Petrus Damianus refert) statim hoc Sacramentum baptizatis conferebatur: ne Dæmon inermes reperiret; & absque præcipuis armis offensivis, ac defensivis: ipso scilicet Spiritu Sancto, cum ea plenitudine, quæ in hoc Sacramento communicatur. Quam ob causam Christus D.N. ipsos a Apostolos iussit, sedere in civitate, quoad usque induerentur virtute ex alto, ipso scilicet Spiritu S. cuius virtute & fortitudine resistere possent hostibus prædicationis, legisque Evangelicæ. Diuinus enim hic Spiritus cor efficit magnanimum, & audax, ad horrendas etiam pugnas aggrediendas, ipsique inferno sese opponendum, quod voti possit fieri compos. Quis enim tantum animi robur Sancto Stephano dedit in eius adeo grauibus congressibus, & heroicis charitatis, & patientiæ actibus, quos in eis exercuit; nisi spiritus ipse S. quem in se ipso habebat; & exemplar illud fortitudinis, quod in cælo videbat? De eo enim sic ait S. Lucas: *b cum esset plenus Spiritu S. inter deus in cælum, vidit gloriam Dei, & Iesum stantem à dextris Dei.* atque si dixisset: omnes tres personæ diuinæ cor uenerunt, vt suo militi adessent. Spiritus S. cor eius occupavit, tanquam patrinus & protector: ideoque (quod perpendit S. Gregorius Nyssenus) non vidit eum in cælo: quia secum illum habebat. Sed Pater cum sua gloria ostendit se illi tanquam finem præmiūq; illius pugna: Filius etiam sese illi ostendit, tanquam scopum & exemplar ipsius pugna: & hac ratione illustri adeo victoria potitus est. Idem aut faciunt inuisibiliter tres diuinæ personæ per hoc Sacramentū, quo Christiani induuntur virtute ex alto: vt valde eminenter exemplar ipsū imitetur: pugnentq; strenue, vt idē præmiū cōsequantur.

Ideo-

3. p. q. 71. a. 1

Confirmatio facit cre
scere.S. Hostibus
resistere.Serm. 1. de
Dedicat.
Eccles.

Luc. 24. 49.

b Act. 7. 55.

Orat. de S.
Stephano.
S. Trinita
tis protectio.

Ideoque ad illud recipiendum vocantur illis verbis Canticorum: *c pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus vel sepulchrum amulatio.* Per hoc enim diuinum Sacramentum Spiritus S. tanquam signum se collocat super cor nostrum, & brachium. Sua enim presentia (vt Apostolus dixit) signat nos, non solum vt viam virtutum eius imaginem recipiamus; sed pugnemus etiam magno animo, forti que brachio: vt & obtinere eas & conseruare possimus, nec mortem timentes, nec inferni potestatem. Ideoque communicat nobis *characteris* signum, quod deleri non potest: in testimonium, quod, si eius patrocinio iuuare nos voluerimus, nunquam vincendi simus, ad quod ipsum Charitatis sigillum nobis imprimit, quo reddimur fortes sicut moes, ad vincēdos omnes timores & pericula adeunda; duri verò sicut sepulchrum, vt Damonibus ac tyrannis resistamus: vt liceat cum Apostolo dicere: *d quis nos sperabit à charitate Christi? an tribulatio? an periculum? an persecutio? an gladius? non: quia in his omnibus speramus propter eum, qui dilexit nos, & dedit nobis spiritum suum in hoc Sacramento.* Ex quo fit, vt non liceat nisi semel in vita illud recipere. quod signum est desiderij, quo DEVS noster tenetur, vt maneamus confirmati, fortes & quasi inuicti in eius seruitio, ob diuini ipsius spiritus presentiam quem (vt S. Thomas perpendit) Apostolus appellauit, *e signum & pignus hereditatis celestis.* Pignus enim tantum valet, quantum res ipsa, quæ postea tradenda est; nec redditur pignus, donec res ipsa tradatur. vt intelligatur, Spiritum S. qui in hac vita communicatur, etsi qui illum accipit eum non videat; neque eo nisi per fidem, fruatur, esse infinitæ excellentiæ; optare que semper esse in anima, donec clarè ipsum videat in gloria. Et propter eandem causam ait Glossa, etiam vocari *arrham* hereditatis nostræ. nam pignus reddi solet ei, qui illud dedit: *arrha* tamen semper apud eum manent, qui illas accipit.

§. 2. *Quaratione pudor & humanus timor superentur.*

VT adhuc magis appareat, quantam fortitudinem hoc Sacramentum tribuat, ad ea que diximus: præmittendum est, maximum impedimentum, quo fidei dilatatio, perfectio Christiana, & perseuerantia in ea retardata est, fuisse horrorem & pudorem, quo afficiebantur homines ac terrebantur: ne duo genera rerum admitterent, ac profiterentur, que huius mundi iudicio abiectæ & contemptibiles videbantur: quasdam, quas fides credendas docet; alias quas iubet facere. Nam sapientes & potentes, inflatos & superbos pudebat, pro Deo adorare hominem, qui in vili stabulo natus esset & per multos annos fabrilem artem exercuisset; ac demum captus, flagellatus, crucifixus, ac mortuus esset: erubescabant quoque eius paupertate, inimitati & humilitatem, in ferenda cruce, condonandis iniu-

c Cant. 8. 6.

2 Cor. 1. 21.
Ephes. 1. 14.

d Rom. 8. 35.

c Lect. 5. ad
Ephes. 1. 14.
Spiritus S.
pignus &
arrha gloria.

ibid. & S.
Thom. alia
lectio habet
Arrham
heredit.